

Thông l , chúng ta ch th ng nghe nói đ n hai t “TH NG CON”, “TH NG DÂN”, ch không m y khi nghe th y nh ng câu ng c l i.

Nay nghe nhà s n trong m t cu c h p c quan M t tr n c p c s đã phát bi u : “PH I S NG VÀ LÀM VI C TH NÀO Đ DÂN KHÔNG G I CÁN B B NG TH NG!” mà th y gi t mình: Đ o đ c xã h i ngày nay suy đ i đ n m c y ?

Tôi không đ c nghe tr c ti p nhà S nói câu đó, nh ng th ng ngày không ph i là không nghe dân chúng nói năng h n hào v cán b nh v y – đ ng nhiên là nói v ng, nói khi ng i cán b đó đã ngh h u, đã h t ch c h t quy n!...

M c dù trong th c t cu c s ng x a nay v n x y ra n i này n i kia, chuy n con cái g i b m b ng TH NG, b ng “CON”, nh ng ch là cá bi t, ch nh ng gia đình đã tha hoá nghiêm tr ng v đ o đ c, nh ki u nh n xét c a nhà th trào phúng đ t Non Côi Sông V : “Nhà kia l i phép con khinh b ; M n chanh chua v ch i ch ng”. X a, L u Quang Vũ có m t v k ch n i ti ng, có tên “ÔNG KHÔNG PH I LÀ B TÔI” – ng i B trong v di n này v n còn đ c ng i CON g i b ng “ÔNG”, cho dù g i m t cách h n thù, khinh b . Gia pháp s th c s b thoá m , n u tr thành ph bi n tình tr ng con cái không g i nh ng ng i sinh thành nuôi đ ng h b ng cái t quen thu c B , M n a!

T ng t , thi tho ng ch này ch n , cá bi t có ng i dân t c t i gì đó v i cách gi i quy t c a QUAN, c a CÁN B , cũng ... sinh t ch i đ ng, g i QUAN, g i CÁN B b ng TH NG. Ch đ n m c cái vi c g i CÁN B b ng TH NG tr thành ph bi n đ n n i nhà s n ph i đ a ra phát bi u có tính ch t rung chuông báo đ ng nh v y, thì tình hình đã tr nên th t s nghiêm tr ng, không th cho qua! QUAN L l phong ki n đ qu c b dân g i b ng “TH NG” cũng là đ i u đ

hiếu, bệ trong hàng ngũ họ, tuy có hiếu nhưng thanh liêm chính trực, làm việc vì dân vì nước... nhưng cũng không hiếm kẻ chăm chăm bắt nạt, bóc lột dân lành nhằm mục đích vinh thân phì gia. Nhưng CÁN BỘ thì khác. Hai từ CÁN BỘ (CÁCH MẠNG) do Bác Hồ đặt tên, nhằm nhằm nhấn mạnh trách nhiệm cũng như vinh dự để đem công sức và trí tuệ ra làm việc “có ích cho nước, có lợi cho dân”, “chí công vô tư”, “Hết lòng phụng sự Tổ quốc, phụng sự nhân dân” và cũng còn bởi, CÁN BỘ “Là người đứng đầu trung thành của nhân dân”...

Suốt hai cuộc kháng chiến, CÁN BỘ với DÂN luôn gắn bó quan hệ gắn bó máu thịt. DÂN không chỉ nuôi mà còn sẵn sàng hy sinh thân mình để bảo vệ CÁN BỘ – Bởi đó là con máu thịt của DÂN thì vậy, CÁN BỘ đáng nghĩa với CÁCH MẠNG, CÁCH MẠNG đáng nghĩa với TỰ QUOC ĐỘC LẬP, đáng nghĩa với DÂN ĐỘC DÂN CHỦ, TỰ DO, BÌNH NO HẠNH PHÚC! Vì thế, hai từ CÁN BỘ luôn được DÂN vô cùng yêu quý, được niềm tin trong trái tim mỗi người DÂN, từ người già đến con trẻ. Trong xã hội thì vậy, từ “THÀNH” chỉ còn dùng để gọi bọn Việt gian bán nước, bọn tay sai để quốc sài lang, bọn trộm cắp! Cuộc sống thì chỉ gian khó nguy hiểm là thế, mà tình nghĩa CÁN BỘ – NHÂN DÂN vẫn gắn bó máu thịt, không mấy khi bị vỡ vụn đứt. Không chỉ DÂN yêu quý tôn trọng CÁN BỘ, mà chính CÁCH MẠNG – với người đi đầu gắn liền là CÁN BỘ, cũng rất hiếu và tin yêu DÂN. Có một câu hát nói về vai trò NÔNG DÂN nhưng cũng chính là nói về NHÂN DÂN: “Không có Nông dân thì Kháng chiến ta không thể thành công!”.

Vậy thì vì đâu mà bây giờ DÂN với CÁN BỘ lại xa cách nhau, thậm chí coi thường nhau như vậy? Phải có nguyên nhân chứ? Chắc hẳn trong chuyện này cũng có bàn tay của thời cuộc thù địch sao? Sẽ có người nói như thế đó, nên người viết bài này xin phép được nêu ngay một câu nói nổi tiếng của Hồ Chí Minh: “Chúng ta phải yêu dân, kính dân thì dân mới yêu ta, kính ta. (Về Đảng cộng sản, ST, trang 15)”. Thì ra Hồ Chí Minh đã tiên đoán rất chính xác: Khi CÁN BỘ không còn được DÂN kính trọng nữa, thì từ đó họ sẽ tìm nguyên nhân ngay trong chính cách sống của CÁN BỘ – “Tiên trách kẻ hở trách nhân” mà! Hồ Chí Minh còn căn dặn: “Đưa vào ý kiến của dân chúng mà sửa chữa cán bộ và tổ chức của ta. (Toàn tập, ST, 1984, T4, trang 521)”.

DÂN gọi CÁN BỘ bằng THÊN NG là DÂN hiền từ, không thù cãi để. Nhưng CÁN BỘ nào bóc lột DÂN gọi bằng THÊN NG, thì từ đó họ sẽ tìm nguyên nhân ngay trong chính cách sống của CÁN BỘ – “Tiên trách kẻ hở trách nhân” mà! Hồ Chí Minh còn căn dặn: “Đưa vào ý kiến của dân chúng mà sửa chữa cán bộ và tổ chức của ta. (Toàn tập, ST, 1984, T4, trang 521)”.

Vậy đây, hãy ăn cho CHÍNH NGÔI, thì dân chúng chúng ai dám HỒN HÀO!

Dân... “H n”!

Tác Giả: Tr n Huy Thu n

Thứ Hai, 20 Tháng 12 Năm 2010 22:00

Tr n Huy Thu n

Ngu n: Blog Nguy n Tr ng T o